

ת"פ 51378/04/17 - מדינת ישראל נגד מרינה סרוויס בע"מ, אריק ממייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 51378-04-17 מדינת ישראל נ' מרינה סרוויס בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רבקה גיסינגר

נגד

הנאשמים: מרינה סרוויס בע"מ

אריק ממייב

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד תמיר סולומון ועמית זיו

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת הראיות, בביצוע סדרת עבירות בניגוד להוראות חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ).
2. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום, החל מחודש יוני 2013 ועד לחודש נובמבר 2013, היה נאשם 2 (להלן - הנאשם) המנהל הפעיל של נאשמת 1. נאשמת 1 היתה חברה פרטית מוגבלת במניות, שנרשמה כעוסק מורשה בענף המסעדות לעניין הוראות חוק מע"מ (להלן - החברה או הנאשמת).
3. במסגרת הכרעת הדין הורשעו הנאשמים בשלושת האישומים בהם הם הואשמו בכתב האישום, כלהלן:

אישום ראשון - ניכוי תשומות בהיעדר מסמכים:

הנאשמים הורשעו בכך שבדוחות החודשיים - אותם הגישו לרשויות מע"מ לתקופת הדיווח לחודשים יולי-אוגוסט 2013 וספטמבר-אוקטובר 2013 - הם ניכו מס תשומות בסך כולל של 6,595,826 ₪. כל זאת, מבלי שהיו להם אסמכתאות או חשבוניות וללא תיעוד כלל, ומתוך מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

אישום שני - אי ניהול ספרים:

הנאשמים הורשעו בכך שבתקופה שבין יום 30.06.13 לבין יום 28.11.13 הם נמנעו מלנהל ספרי חשבונות או רשומות אחרות, שהיה עליהם לנהל לפי תקנות מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות), תשל"ו-1976. כל זאת במרמה או בתחבולה, ומתוך מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

אישום שלישי - הנפקת חשבוניות פיקטיביות:

הנאשמים הורשעו בכך שבתקופה שבין יום 30.06.13 לבין יום 28.11.13 הם הנפיקו לחברת "אל פי סי מרום מערכות וניהול בע"מ" - שבבעלותו ובניהולו של מר פנחס לויבצקי (להלן - לויבצקי) - 10 חשבוניות מס פיקטיביות בסך כולל של 50,877,308 ₪, שסכום המס הגלום בהן הוא בסך כולל של 7,760,942 ₪. כל זאת מתוך בצע כסף ובמטרה להביא לכך שאל פי סי תתחמק או תשתמט מתשלום מס.

אל פי סי קיזזה את החשבוניות בדוחות החודשיים שהגישה לרשויות מע"מ.

4. על רקע זה הורשעו הנאשמים, בהכרעת הדין, כלהלן:

באישום הראשון - בביצוע עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

באישום השני - בביצוע עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.

באישום השלישי - בביצוע 10 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ.

5. הכרעת הדין היא רחבת-היקף ואין מקום לחזור על פרטיה כאן. בתמצית שבתמצית ולצורכי גזר הדין בלבד יצוין כי נקבע בה "שעובדות כתב האישום הוכחו בבית המשפט כדבעי, במידה הנדרשת בהליך פלילי, הן במישור הנוגע ליסוד העובדתי של ביצוע העבירות והן במישור הנוגע ליסוד הנפשי שלהן" (ר' בפסקה 96 להכרעת הדין). יוטעם, כי בהקשר האמור גם נקבע, פוזיטיבית, שהחברה-הנאשמת היתה בתקופה הרלוואנטית "חברה פיקטיבית, חסרת כל תוכן אמתי, שנוצרה ושימשה לצרכי מרמה" (שם, בפסקה 75).

6. עוד יש לציין, מתוך הכרעת הדין, את הקביעות הספציפיות הבאות:

ראשית, בתקופה שבין יום 06.06.13 לבין יום 03.09.13 רשם הנאשם בכזב את מר שי קזקוב - אדם מוחלש, הסובל מלקות נפשית - כבעלים וכמנהל-כביכול בחברה, על אף שבפועל הנאשם הוא ששימש כמנהלה הפעיל. כלומר, בתקופה האמורה השתמש הנאשם בקזקוב כ"איש קש" (או "קוף") בחברה מטעמו (ר' בפסקאות 12 ואילך להכרעת הדין וכן בפסקה 76).

שנית, בפרשה דנא מדובר במצב ראייתי יוצא דופן, במובן זה שהנאשם כלל לא מסר גרסה עובדתית - זאת, הן במהלך חקירותיו ברשות המיסים והן במהלך המשפט, בו נמנע הנאשם מלהעיד. הלכה למעשה לא עמדה אפוא בפני החוקרים במהלך החקירה, ואף אין לפני בית המשפט, גרסת הגנה כלשהי; כאשר טענות-העובדה שנכללו בסיכומי ההגנה אינן יכולות לשמש כמעין תחליף לעדויות-ההגנה (ר' בין השאר בפסקה 11 להכרעת הדין).

שלישית, נדחו טענות ההגנה למחדלי חקירה, בין השאר בטענה שאתרי העבודה (הנטענים) של החברה-הנאשמת לא נבדקו. נקבע, כי בפרשה זו מדובר "במקרה קיצוני ברובד הראייתי: לנאשמת לא נמצאו משרדים, לא נמצאו עובדים, לא נמצא מייצג, לא נמצאו חוזים או הסכמים אחרים, לא נמצאו ספרים או ניירת רלוואנטית אחרת..." (ר' בפסקה 74 להכרעת הדין). בנסיבות אלה, ובהתחשב בכך שלפני החוקרים לא עמדה גרסת הגנה כלשהי, המסקנה המתבקשת היא שהחוקרים

פעלו באופן סביר ומקצועי ושההגנה לא הצביעה על מחדלי חקירה משמעותיים (שם, בפסקה 85).

רביעית, נדחתה טענת ההגנה להגנה מן הצדק בשל כך שנגד לויבצקי וחברת אל פי סי טרם הוגש כתב אישום בגין המעשים מושא האישום השלישי (תיק חקירת מס הכנסה נגדם נסגר ואילו תיק חקירת מע"מ עדיין תלוי ועומד). נקבע, כי העבירה שבביצועה הואשמו הנאשמים בגדרי האישום השלישי היא עבירה עצמאית ועיקרית, שאיננה בגדר עבירה נגזרת, ולפיכך הוראות חוק העונשין העוסקות בעבירות נגזרות - לרבות בדרך של סיוע לדבר עבירה - אינן חלות עליה (ר' בפסקה 90 להכרעת הדין).

ב. עיקר הראיות לקביעת העונש:

7. ב"כ המאשימה הגישה, כראייה לקביעת העונש, את תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מתדפיס זה לנאשם - יליד שנת 1978, שעלה ארצה בשנת 1992 - שלוש הרשעות קודמות.
8. עם זאת, מדובר בהרשעות קודמות ישנות יחסית, כאשר האחרונה מביניהן היא משנת 2014 ומתייחסת למעשים משנת 2013. בנוסף, מדובר בעבירות שאינן רלוואנטיות לעבירות מושא כתב האישום דנא, שבגין אף לא הושתו על הנאשם עונשי מאסר בפועל, גם לא לנשיאה בדרך של עבודות שירות.
9. מטעם ההגנה העידה זוגתו של הנאשם, אשר פנתה לבית המשפט בדברים נרגשים כלהלן: **"אני מבקשת בשביל בעלי בגלל שאני לבד כאן וקשה לי, ואני לא יודעת איך להגיד לילדים שהוא לא יהיה. אני מפחדת על הבריאות שלו ושל הילדים... יש לו קוצב לב, בעיות עם לב... אני מאוד מבקשת לחשוב עליו (בוכה)"** (בפרוטוקול, עמ' 84 שורה 5 ואילך).
10. עוד הוגשו מטעם ההגנה המסמכים הבאים:
 - סיכום מידע רפואי בעניינו של הנאשם, הסובל ממחלת הסוכרת ומבעיות רפואיות נוספות ומקבל בקביעות טיפול תרופתי (ס/1).
 - סיכום מידע רפואי בעניינם של הורי הנאשם (ס/2).
 - דו"ח תיקים לחייב ודוחות נוספים של הנאשם ברשות האכיפה והגבייה (ס/3). מדוחות אלה עולה כי הנאשם שקוע בחובות כבדים, לרבות בגין חוב בסך של 337,560 ₪ למוסד לביטוח לאומי במסגרת **"מסלול מזונות"**. לפי הסבר ההגנה, חוב אחרון זה הוא חוב ישן שהנאשם פועל להסדרתו, כאשר כיום הוא משלם את המזונות בהם הוא חב במזומן (ר' בבקשה מס' 38).
 - הסכם שכירות של דירת בני הזוג בבאר שבע (ס/4).
 - תצלום תעודות של זוגתו הנוכחית של הנאשם, מהן עולה כי היא מצויה במעמד של תושב ארעי בישראל (ס/5).
 - מכתב מגרושתו של הנאשם, שהוגש לאחר הדיון באישור בית המשפט (ר' בבקשה מס' 37). במכתב מציינת הגרושה כי הנאשם משלם את דמי המזונות שנפסקו, במועד ובמזומן.

ג. עיקר טיעוני הצדדים:

11. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על פרטי המעשים והעבירות שבגינם הורשעו הנאשמים, כפי שנקבעו במסגרת הכרעת הדין. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת הפרשה מבחינת היקפה, שכן מדובר בעבירות שסכום המס הכולל שנגרע בעטיין מהקופה הציבורית עולה על 14 מיליון ₪. ב"כ המאשימה הטעימה כי במקרה זה טמונה גם חומרה נוספת, נוכח השימוש שעשה הנאשם בקזקוב - אדם מוחלש, הסובל מלקות נפשית - כ"איש קש" מטעמו.
12. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות מס. ביצוען של עבירות כאלה פוגע בקופה הציבורית ובשוק החופשי, משבש את מערך הדיווח התקין, פוגע באפשרות המדינה לגבות מס אמת ומצריך ניהול חקירות מאומצות לחשיפת העבירות. בנוסף, ביצוען של עבירות מס פוגע באמון הציבור במערכת גביית המס, בפרט, ובאמון הציבור בשלטון החוק, בכלל.
13. ב"כ המאשימה עתרה אפוא לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר (אחד), שבין 60 חודשי מאסר בפועל לבין 84 חודשי מאסר בפועל (הגם שבתחילת טיעוניה ביקשה לראות באישום השלישי משום אירוע הנפרד משני האישומים הראשונים). עוד עתרה ב"כ המאשימה להשתתף מאסר מותנה וענישה כלכלית-כספית, בשיעור של 5%-10% מהמחדל.
14. ב"כ המאשימה הפנתה בהקשר זה לפסיקה. עם זאת יש להעיר, כי בחלקה הגדול היא ישנה מאוד, עוד מלפני תחילתו של תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). בנוסף, גם אין בפסיקה האמורה משום תימוכין למתחם הענישה המחמיר-מאוד לו עתרה ב"כ המאשימה, כגון בת"פ (שלום ת"א) 2657-08-13 **מדינת ישראל נ' קרדיש** (14.01.2016), שאליו הפנתה. באותו מקרה אמנם דובר בסכום מס נמוך במידה מסוימת מבעניינו, אך בכתב אישום שכלל 20 אישומים שונים והיבטי חומרה משמעותיים נוספים, שאינם קיימים בעניינו, של התחזות לרואה-חשבון ולעורך-דין. יתר על כן, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם שם נקבע על **שלוש שנים**, דהיינו: רף הנמוך משמעותית מהרף התחתון לו עתרה ב"כ המאשימה כאן.
15. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה את חשיבותם הרבה של שיקולי ההרתעה בעבירות מס, וכן הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, לכך שלא נטל אחריות על מעשיו ולכך שלא הסיר ולו שמץ ממחדליו. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה להשתתף ענישה ברף העליון לו טענה, דהיינו: 84 חודשי מאסר בפועל.
16. לעניין הקנס הדגישה ב"כ המאשימה את החשיבות שבהשתתף קנסות בעבירות בעלות אופי כלכלי, כאשר קנסות אלה מהווים אמצעי מרכזי להתמודדות עם הכדאיות הכלכלית שבביצוע עבירות פיסקאליות. ב"כ המאשימה הדגישה כי, בהקשר זה, יכולותיו הכלכליות של נאשם אינן שיקול בלעדי ובקביעת שיעור הקנס יש להתחשב - בהתאם לעקרון ההלימה - גם בשיקולי הענישה הנוספים.
17. ב"כ הנאשמים, מצידו, מתח ביקורת על המתחם המחמיר לו עתרה ב"כ המאשימה תוך שהפנה לת"פ (שלום ת"א) 49437-08-17 **מדינת ישראל נ' גילעד פריאל בניה ויזמות בע"מ ואח'** (03.05.2020), אשר נדון לאחרונה לפניי, לרבות לפסיקה שאוזכרה שם (להלן - עניין **גילעד פריאל**).
18. מכאן עבר ב"כ הנאשמים לציון נסיבות הקולה במקרה דנא, כלהלן: **ראשית**, כתב אישום שהוגש בשיהוי של כארבע שנים; **שנית**, תקופת ביצוע עבירות קצרה יחסית, בת חודשים ספורים; **שלישית**, נאשם ששימש בבחינת כינור שני ללויבצקי - אם לא כקוף ממש, כפי שרימז הסניגור בדבריו (ר' בפרוטוקול, עמ' 82 שורה 4 ואילך); **רביעית**, מחדל שהוא לשיטת הסניגור נמוך משמעותית מהסכום

של 14 מיליון ₪ (לשיטת הסניגור התשומות לא קוזזו בפועל ולכן המחדל הממשי עומד אך על מחצית הסכום, דהיינו: 7 מיליון ₪). בעניין אחרון זה הוסיף הסניגור וטען כי חברת אל פי סי הסירה סכום של חמישה-שישה מיליון ₪ מהמחדל האזרחי. עם זאת, בהקשר לסוגיית שיעור המחדל, כמו גם הטענה להסרתו החלקית, לא צורפו אסמכתאות.

19. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמד ב"כ הנאשמים על כך שעברו הפלילי של הנאשם הוא ישן ולא רלוואנטי, והרחיב בתיאור נסיבותיו המורכבות של הנאשם:

במישור הבריאותי - הנאשם הוא ידוע חולי ומקבל טיפול תרופתי מורכב וקבוע (ר' גם ס/1). בין השאר סובל הנאשם מבעיות קרישת-דם, באופן שאפילו פציעה קלה עלולה להפוך לקטלנית, ועל כן נשיאת עונש של מאסר בפועל תהא קשה מאוד לנאשם.

במישור האישי - הנאשם הוא אב לארבעה ילדים קטינים, בהם הוא תומך כלכלית. שניים מהם, בני 15 ו-11 שנים, הם ילדיה של גרושתו ושני הילדים הנוספים הם ילדיה של זוגתו הנוכחית: בת בת 13 שנים, אותה הוא אימץ, ותינוקת משותפת נוספת. בנוסף, זוגתו של הנאשם הגיעה ממולדובה. היא תושבת ארעית בארץ (ר' ס/5), בה אין לה אף קרוב, ועל כן היא נשענת על הנאשם; וכך גם הוריו החולים של הנאשם (ר' גם ס/2). בנסיבות אלה, הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם תפגע לא רק בו אלא גם במשפחתו.

20. אשר לרכיב הקנס עתר ב"כ הנאשמים כי יושת על הנאשם קנס מינימלי-סמלי בלבד, שהוא יוכל לשאתו. בהקשר זה הטעים הסניגור כי נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לרבות בגין החובות הכבדים בהם הוא נתון, השתת קנס כבד תוביל בהכרח לתקופת מאסר נוספת אותה יצטרך הנאשם לשאת רק משום עונו.

21. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, עתר להתחשבות בית המשפט (בפרוטוקול, עמ' 84 שורה 11).

קביעת מתחם העונש ההולם:

ד.

22. בהתאם להוראות חוק העונשין, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו בתוך מתחמים אלה. בתחילת טיעוניה עתרה כאמור ב"כ המאשימה לקביעה כי בפרשה זו עסקין בשני "אירועים", תוך אבחנה בין האישום הראשון והשני, מצד אחד, לבין האישום השלישי, מצד שני. ואולם, שלושת האישומים עוסקים בעבירות שבוצעו ברצף זמנים אחד - ועל פני הדברים, מתוך תכנית עבריינית אחת - ועל כן אין מקום לערוך אבחנה ביניהם לעניין זה; וממילא מדובר בפרשה זו באירוע עברייני אחד בלבד.

23. אשר לאירוע אחד זה, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, וכן במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לעניין הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות מס, מקובל עליו טיעון ב"כ המאשימה.

24. כידוע, הפסיקה חוזרת ומטעימה את חומרתן הרבה של עבירות המס, שמשמעותן המעשית היא גזל כספי הציבור. בנוסף - חומרה נוספת טמונה בעבירות מס הכוללות יסוד של מרמה; בעבירות מס

הכרוכות בביצוע חוזר ונשנה; וכן בעבירות מס שאינן בגדר אי-דיווח על הכנסות גרידא אלא שליחת יד ממשית לקופת הציבור. אף השימוש ב"אנשי קש" מקנה לביצוע עבירות מס ממד חומרה נוסף. בנסיבות כאלה, כבעניינו, מדיניות הענישה הנהוגה כוללת הטלת עונשי מאסר בפועל ממושכים, לנשיאה מאחורי סורג וברית.

25. ב"כ הנאשמים רימז כאמור כי גם הנאשם עצמו שימש בפרשה זו כ"איש קש" ובעניין זה יש להעיר כי החוקרים אמנם היה חשד דומה (ר' בפסקה 54 להכרעת הדין). ואולם, כפי שנקבע בהכרעת הדין, בהיעדר גרסה עובדתית כלשהי מטעם הנאשם - בעדותו או בעדויות עדי-הגנה אחרים - אין אפשרות להעלאת טענות-עובדה על דרך של טיעון מפי הסניגורים (ר' בפסקה 11 שם). יתר על כן, בנסיבות הפרשה דנא אין מקום להקל עם הנאשם - גם בהנחה שמאן דהוא "שלט" על התנהלותו במידה כזו או אחרת - בפרט בהתחשב בכך שהנאשם-עצמו השתמש בקזקוב כאיש קש מטעמו (לניתוח החומרה שבמעשי "אנשי קש" השווה גם לאמור בעניין **גילעד פריאל**, בפסקה 24 ואילך להכרעת הדין).

26. עם זאת, כפי שצוין כבר לעיל, עתירתה המחמירה של ב"כ המאשימה לעניין קביעת מתחם העונש ההולם אינה נתמכת במדיניות הענישה הנהוגה, ולמעשה מתאימה למקרים החמורים בהרבה מעניינו, בהם דובר בעבירות מס והלבנת הון בהיקפים של מאות מיליוני ₪ (השווה למשל ת"פ (מחוזי י-ם) 47762-03-15 **מדינת ישראל נ' טחאן** (07.09.2017)). להבדיל, בת"פ (מחוזי מרכז) 25581-12-17 **מדינת ישראל נ' בדיר** (08.05.2018), אליו הפנתה ההגנה, נקבע בנסיבות הדומות במידה מסוימת - אם כי בצירוף עבירות הלבנת הון נוספות - רף תחתון של 32 חודשי מאסר בפועל (ר' שם, בפסקה 17 לגזר הדין. השווה גם לרע"פ 8003/15 **מלכה נ' מדינת ישראל** (17.08.2016), בו נקבע רף תחתון של שלוש שנים בנסיבות חמורות יותר, בהן דובר ברואה חשבון).

27. בנסיבות אלה - בהתחשב בכל האמור לעיל, לרבות סכום המס - אני קובע את מתחם העונש ההולם, בפרשה זו, בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

28. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

29. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו כאמור הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם שלוש הרשעות קודמות. עם זאת, מדובר כאמור בהרשעות ישנות, שאינן רלוואנטיות לעניינו, ומשכך אין ליתן להן משקל של ממש לחובת הנאשם.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו הקרובה. זאת, במיוחד בהתחשב בקשייה של זוגתו - כאמור, תושבת ארעית ללא קרובים בישראל - וכן בילדיו הקטינים של הנאשם ובהוריו החולים.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא. זוהי כמובן זכותו הבסיסית של הנאשם לעמוד על ניהול משפטו וממילא אין לזקוף זאת לחובתו (ר' בהוראות סעיף 40יא(6) סיפא לחוק העונשין). עם זאת, בנסיבות כאלה אין הנאשם זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ונטל אחריות על מעשיו.

נתוני האישים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הוא כאמור יליד שנת 1978 (בן 42 שנים כיום). הנאשם מצוי במצב רפואי מורכב, שבאודאי יקשה עליו נשיאת עונש של מאסר בפועל, וגם מצוי בקשיים כלכליים.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - הנאשם לא עשה מאומה לתיקון תוצאות מעשיו ולא הסיר את מחדליו.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות - מאז ביצוע העבירות חלפו כבר מספר שנים. מדובר, כמובן, בשיקול לכף קולה.

30. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל - תוך התחשבות גם באינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים והיחיד - מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן, במידה מסוימת, על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

31. מדובר בעבירות פיסקליות ועל כן יש להשית בגינן גם ענישה כלכלית ממשית. עם זאת, בהקשר זה מנעד הענישה הנוהג בפסיקה הוא רחב למדי ועל כן אין בו משום הנחייה חד משמעית. בהקשר לקביעת שיעור הקנס יש להתחשב בעובדה שנגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה משמעותית (הפוגע ביכולותיו הכלכליות), כמו גם במצבו הכלכלי-כללי של הנאשם (כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין). לעניין זה גם יודגש כי הטלת קנס שהנאשם לא יוכל לעמוד בו משמעה תוספת ענישה של מאסר בפועל, וברי כי זו אינה מטרתה של השתת הענישה הכלכלית.

32. בעניינו, טיעוניו של הנאשם אודות מצבו הכלכלי הקשה נתמכו במסמכים שהוגשו כאמור, כאשר בהיבט זה גם יש להתחשב במעגל המשפחתי הנתמך על ידי הנאשם. לפיכך, במישור זה מן הראוי להקל עם הנאשם ובוודאי שאין מקום להטיל עליו קנסות בשיעור של מאות אלפי ₪.

33. לבסוף - בעניינה של הנאשמת מדובר בחברה שאינה פעילה ועל כן יש לגזור עליה קנס סמלי.

ו. סוף דבר:

34. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

נאשם 2:

(א) 40 חודשי מאסר בפועל.

על נאשם 2 להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 09.08.2020 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשמים יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיין מוקדם" לנאשם 2 אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים

מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מסוג פשע לפי הוראות חוק מע"מ.

(ג) קנס בסך של 80,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-40 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.01.2021 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, במעמד הצדדים.